

מ"ת 11733/10/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד זטמה (עציר)

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 אוקטובר 2014

מ"ת 11733-10-14 מדינת ישראל נ'
זטמה(עציר)

בפני כב' השופט בנימין ארבל, סגן נשיא

מדינת ישראל	המבקשת
מוחמד זטמה (עציר)	נגד המשיב

נוכחים:

בשם המבקשת עו"ד יעל כץ

בשם המשיב עו"ד אבו אחמד

המשיב באמצעות שב"ס

החלטה

1. נגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התחזות לאחר, נהיגה בשכרות ועבירות תעבורה נוספות.

2. כעולה מכתב האישום, המשיב נהג ביום 29.9.14, שעה 02:45, במכונית מסוג ב.מ. וו בתחום העיר טבריה כשהוא שיכור במידה בה הנהיגה היתה אסורה עליו על פי חוק. בנוהגו ברכוב אלחדיף בעיר, הוא התקרב למחסום משטרה שביצע בידוק כלי רכב. במקום עמדה השוטרת מועלם, סמוך לרכב המשטרה, אשר סימנה למשיב בפנס לעצור לביקורת. משראה אותה המשיב, הוא האיץ את מהירות הנסיעה ברכבו - בנתיב בו היא עמדה, למרות שקיים נתיב נוסף לנסיעה - באופן שבו הוא כמעט פגע בה. השוטרת נאלצה לקפוץ לצדי הדרך על מנת למלט עצמה מפגיעת הרכב בו נהג המשיב.

השוטרת מועלם ושוטר נוסף שהיה עימה נכנסו לניידת, ופתחו במרדף אחר המשיב, תוך שהם כורזים לו לעצור ומדווחים באלחוט על הנעשה. סמוך לתחנת המשטרה בטבריה, הוקם מחסום נוסף ובו שלושה שוטרים, אשר העמידו כלי רכב משטרתי לרוחב הכביש וסימנו בפנס למשיב לעצור. כאשר התקרב רכבו של המשיב למחסום והוא הבחין בשוטר שסימן לו בפנס לעצור, הוא המשיך בנסיעתו הפרועה והמהירה, באופן אשר השוטר נאלץ לזוז לצד הכביש, שאלמלא כן היה נפגע. השוטר שנהג בניידת ששמשה כמחסום, הזיזה מיידית לצד הכביש כדי למנוע פגיעה. כך חלף המשיב על פני המחסום, כאשר הוא ממשיך בנסיעה לכיוון צומת כפר חיטים, כאשר שתי ניידות דולקות אחריו. המשיב נהג באופן פרוע, במהירות מופרזת ואגב כך חצה שני צמתים באור אדום. רק סמוך לכפר חיטים, עצר המשיב את מכוניתו, לאחר שנאלץ לעשות כן וניסה להימלט מהמקום רגלית. השוטר שהיה במקום עצרו והוא הועבר בניידת לתחנת המשטרה בטבריה.

עוד מספר לנו כתב האישום, כי בהגיע המשיב לתחנת המשטרה ונשאל את פרטיו, הוא הזדהה בשם כוזב, בשמו של אחיו. לאחר מכן כאשר נשלח לבדיקת ינשוף לצורך זיהוי רמת האלכוהול בדמו, אולם, הוא הכשיל את הבדיקה במזיד בכך שנשף נשיפות קצרות בניגוד להוראות שהוא קיבל.

3. ב"כ המבקשת, הצביע על חומר הראיות הקושר את המשיב לעבירות המיוחסות לו, אשר יש בהן כדי להוות משום ראיות לכאוריות, המקימות תשתית הולמת להרשעתו. לשיטתו, הכלל הינו כי על המשיב להיעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, או לפחות להשתחרר בתנאים שיקבעו רק לאחר שינתן תסקיר מעצר משירות המבחן. לשם כך הצביע הפרקליט על גיליון הרשעותיו הקודמות של המשיב, המלמד על כך כי הספיק לצבור 16 עבירות תעבורה - כמות המצביעה על מסוכנות.

4. הסניגור המלומד מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולגבי עילת מעצר לגבי העבירות הנוגעות לנהיגת הרכב ולגבי עבירות של סיכון חיי אדם הכרוכות בהן. עם זאת, טען הסניגור כי התשתית הראייתית לוקה באשר לעבירת השכרות - כאשר הבדיקה לא נערכה לו כדין ומבלי שהוא הוזהר קודם לכן. אף הוא הצביע על כך שמכשיר היינשוף כויל פעמיים משום מה, אף לא צורף פלט של הבדיקה, המלמד על כך שהמשיב הכשיל את הבדיקה.

באשר לעבירת ההתחזות - מצביע הסניגור על כך שכל מזכרי השוטרים אשר נכחו במקום, ציינו את שמו הנכון של המשיב. מזכרים אלה ניתנו פרק זמן קצר לאחר שנלכד. רק מאוחר יותר מופיע מזכר מאת השוטרת מועלם, אשר נכתב בשעה שש בבוקר, בו נאמר כאילו הוא הזדהה בשם כוזב.

דין:

5. המשיב מואשם בביצוע העבירות הבאות:

- א. חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.
- ב. סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין הנ"ל.
- ג. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל.
- ד. התחזות לאחר - עבירה על סעיף 441 רישא לחוק העונשין הנ"ל.
- ה. נהיגה בשכרות - עבירה לפי סעיף 62(3)ד(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961.
- ו. סירוב לבדיקת שכרות - עבירה על סעיף 64ד[ב] לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961.
- ז. אי ציות לאות שברמזור - עבירה לפי תקנה 22[ב] לתקנות התעבורה הנ"ל בצירוף לסעיף 69 לפקודת התעבורה.

מתוך כל אלה, אין מחלוקת באשר לקיומה של תשתית ראייתית הולמת לגבי העבירות החמורות של חבלה בכוונה מחמירה, סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואי ציות להוראות שברמזור.

תשתית זו, יש בה כשלעצמה כדי ללמד על המסוכנות הטבועה במשיב ועל קיומה של עילת מעצר נגדו. לכך אף מסכים הסניגור.

6. מנגד, חולק הסניגור כאמור על התשתית הראייתית הנוגעת לנהיגה בשכרות וסירוב לבדיקת שכרות ולגבי עבירת ההתחזות לאחר. סבורני, כי התשתית הראייתית באשר לנהיגה בשכרות וסירוב לבדיקה, הינה תשתית הולמת. מנגד, מוטב היה אלמלא היה מוגש נגדו אישום בגין התחזות לאחר, נוכח החומר הראייתי המצוי בתיק. להלן אבאר את דבריי.

7. באשר לעבירות הנוגעות לשכרות:

מחומר החקירה עולה כי במכונית נתפס בקבוק וודקה מלא עד חציו לערך. חבריו של המשיב הודו כי קודם לנסיעה הם לגמו מבקבוק זה. ראה למשל: הודעתו של פירנאס הייב מיום 1.10.14; הודעתה של נוהד נפאר ממנה עולה כי המשיב שתה כשתי כוסות וודקה וכן הודעתה של הדא קזעורה. אמנם עצם העובדה כי המשיב לגם מן המשקה המר, עדיין אין בה כדי ללמד על כך שבדמו היתה כמות אלכוהול העולה על המותר. ברם, בניגוד לדעת הסניגור, למדתי מחומר הראיות, האמנם לוקה משהו, כי העותר נדרש לבצע בדיקות שכרות, אך לא שיתף פעולה או שיתף פעולה באופן חלקי. הדברים עולים מפורשות ממסמך י"א, המהווה טופס תחקור חשוד. על פי הסימונים בטופס זה עולה כי אכן המשיב נדרש להיבדק בבדיקת נשיפה והוסבר לו כי הבדיקה נועדה לאתר אלכוהול בגופו, אך הוא סירב לשתף

פעולה. בסעיף 8 לאותו טופס, מופיע כי הוסברו לו הכללים הנוגעים לסירוב לדרישת שוטר ליתן דגימת נשיפה וכי הוא סירב לבצע בדיקות סימנים, כאשר עמידתו לא היתה יציבה והוא התנדנד. בדין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף (מסמך ט') אנו רואים כי כאשר הוא הובא למשטרת התנועה עמקים, הוא לא נשף מספיק אלא התחיל והפסיק באופן שהבדיקה לא הושלמה. על כן, קמה נגדו החזקה שעל פי סעיף 64 ד' לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. בניגוד לעמדת הסניגור, רואים אנו כאמור, כי הוסברה למשיב משמעות אי שיתוף הפעולה מצידו. עם זאת, אכן קיים פגם בחומר הראיות, באשר טופס הפלט של מכשיר הינשוף, לא צורף. פגם זה אינו גורע, לטעמי, מן התשתית הראייתית, לשלב זה של ההליך.

8. שונה הדבר ביחס לטענה באשר להתחזות לאחר. מן המזכרים שבפני עולה, כי כל השוטרים אשר היו מעורבים בפרשייה, רשמו בזמן אמת את שמו הנכון של המשיב. אף לא במזכר או דו"ח פעולה אחד מופיע רמז לכך שהמשיב הזדהה בשם לא לו. כך, כתבה השוטרת חן מועלם בשעה 04:30, את שמו הנכון של המשיב (ראה דף 3 לדוח הפעולה הנושא את הסימן ג'. השוטר דן דוד, אשר רשם מזכר בשעה 03:25 - סמוך מאוד לאירוע, אף הוא ציין במזכרו - המסומן ל"ו - את שמו הנכון של המשיב. גם בטופס תחקור החשוד, כתבה השוטרת מועלם את שמו הנכון של המשיב.

למרות כל הרישומים האמורים, בהם נרשם שמו הנכון של המשיב בזמן אמת, פעם אחר פעם, מופיע זכ"ד של שוטר מתחנת טבריה בשם דור אברהם, אשר נכתב ב- 29.9.14 שעה 06:50 [נספח י"ד], בו כביכול הזדהה המשיב בפני שוטר מתנ"א עפולה, בשם שונה.

ואכן, בדו"ח השוטר אריאל לוגסי, המסומן י"ג, משעה 05:15 של אותו יום, אשר בדק את המשיב במתנ"א עמקים, מצויין שמו של אחי המשיב כשמו של המשיב החשוד.

אין כל הסבר לגבי דרך הזדהות זו. למרות האמור והנטען כי המשיב הזדהה מראש בשם אחיו, מסתבר כי השוטרת מועלם פנתה להוציא את פרטיו ממערכת המחשוב, רק בשעה 07:06. כל זאת, **כאשר במסמכים קודמים נכתב שמו הנכון**. לא מצאתי כל הסבר לטעות, פרט לכך ששמו של אחיו של המשיב מופיע ברישיון הרכב כבעליה של אותה מכונית בה נהג. חומר הראיות מלמד באופן ברור כי המשיב הזדהה בשמו הנכון. דברים אלה אינם עולים בקנה אחד עם האמור במזכר שרשמה השוטרת מועלם והמסומן באות ח', כי "בסיום רישום כל הדו"חות הוברר כי הנהג מסר פרטים כוזבים". מזכר זה אינו נושא את שעת כתיבתו ואינו חתום. סבורני כי הגרסה המופיעה במזכר זה אינה נכונה, אינה עולה בקנה אחד עם החומר המצוי בתיק החקירה. סבורני כי מוטב, בשלב זה, כי אמנע מלהביע דעה באשר למקורו של המזכר.

לסיום פרק זה, אני קובע כי חומר הראיות הנוגע לטענת ההתחזות כאדם אחר, סובל מחולשה כה רבה, עד כי איני יכול לראות בו ולו ראייה לכאורה, שמשקלה קל כנוצה.

9. כאמור, קיימת לנו עילת מעצר כנגד המשיב. המשיב נהג בצורה פרועה ומסוכנת, סיכן באופן ברור את שלמות גופם של השוטרים, להמשיך בכך, כאשר הינו נתון להשפעת הטיפה המרה. דרך נהיגת הפרועה, יצירת הסיכונים החוזרים ונשנים בכביש, בין בנהיגה לכיוון השוטרים, בין בחציית צמתים מרומזרים, כאשר אור אדום דולק ברמזור, ובין בפריצת המחסום, מעידים על הסיכון הטמון בו. התנהגויות, כגון התנהגותו זו של המשיב, הפכו להיות חזון נפוץ במקומותינו המחייבות מענה הולם מצד בתי המשפט.

מן העבר האחר, יש לזכור כי מטרתו של המעצר בשלב זה, הינה להגן על שלומו של הציבור. עדיין יש לשאול, האם ניתן יהיה להגן על הציבור על דרך קביעת תנאים הולמים. סעיף 21[ב] [1] לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות, אכיפה מעצרים] תשנ"ו - 1997, מורה את בתי המשפט כי לא ימהרו להורות על מעצרו של חשוד, קודם שיבדקו האם קיימת דרך להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה, וקביעת תנאי שחרור הולמים. כפי שמצינו בבש"פ 4224/99 **מדינת ישראל נגד כהן** (28.6.99) כדלקמן:

חובה היא לשקול בכל מקרה וגם בעבירות חמורות, חלופת מעצר, והשאלה נתונה לשיקול דעתה של הערכאה הראשונה. עליה לבדוק אם החלופה מבטיחה את תכלית המעצר. אם תמצא לומר, שבכל מקרה של ביצוע עבירה חמורה מתבקשת מסוכנותו של הנאשם ואין להחליט על חלופת מעצר, נמצאת מרוקן את חובת שקילת החלופה מתוקן".

בבואי לשקול, האם מן הראוי להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ובכך לפגוע פגיעה קשה בחירותו, שקלתי גם את הרישום הפלילי בעבירות תעבורה שנרשם לחובתו - רישום שאינו מלבב כלל, אולם אינו כולל עבירות תעבורה מן הסוג החמור. שקלתי את גילו הצעיר של המשיב. נוכחתי בבני משפחתו התומכים. כל אלה, הביאוני לכלל מסקנה כי מן הראוי לבחון חלופת מעצר בחיוב.

10. מובן, כי הדרך הקלה והנוחה הינה לבקש משירות המבחן כי ימציא תסקיר מעצר אודות המשיב והחלופה המוצעת. עם זאת, עלי להזכיר את אשר אמרתי בהחלטתי בתיק מ"ת 14-01-18022 **עוקל נגד מדינת ישראל** (8.9.14) באשר לקושי בקבלת תסקיר מעצר באופן מהיר ואפקטיבי. למרבה הצער, קבלת תסקיר מעצר בימים אלה עורכת שבועות רבים כפי שניסיוני מלמד. על כן, שואל אנוכי עצמי האם אוכל להגיע לכלל החלטה ללא תסקיר כאמור, אלא כפי התרשמתי ממכלול העובדות והטיעונים שהוצגו בפני.

בנסיבות הקונקרטיות שלפנינו, ולאחר שנחקרו באולמי המשמורנים המוצעים, ומצאתי כי יוכלו למלא משימתם, אני מחליט כי אוכל להימנע מקבלת תסקיר כאמור. בכך, ניתן יהיה להשיג את מטרת המעצר ללא שיהיה צורך בהמשך מעצרו של המשיב בפועל. כאמור, המשמורנים נמצאו על ידי כמי שיכולים ומסוגלים לפקח על המשיב. המשיב אמנם נהג בפרעות, אולם לא מצאתי כי התנהגותו דרך כלל אינה נורמטיבית. המשך השארתו של המשיב במעצר, עלולה אך לפגוע בו באופן שאינו מידתי, כל זאת שעה שניתן להפיג את מסוכנותו על דרך של קביעת תנאים.

11. על שום כל אלה, אני קובע כדלקמן:

- א. המשיב ישוחרר בתנאי שישהה בביתה של אימו הגב' עפאף זטמה.
- ב. המשיב ישהה כל העת בתוך הבית ולא יצא ממנו. נאסר על המשיב ליצור כל קשר עם מי מעדי התביעה.
- ג. על המשיב יפקחו אימו עפאף זטמה, מר סאהר נערה, דודו טארק אחמד זטמה, ודודתו בושרה חוסין אחמד, באופן שפיקוחם יהיה הדוק וימשך משך 24 שעות ביממה, כאשר בכל העת יהיה מצוי אחד מן המשמורנים האמורים במחיצתו של המשיב ויפקח עליו. על כל אחד מן המפקחים לדווח מיידית למשטרה על כל הפרה.
- ד. על המשיב לחתום על התחייבות עצמית על סך של 150,000 ₪ להבטחת קיום תנאי השחרור והתייצבות למשפט. כל אחד מן המשמורנים יחתום על התחייבות על סך של 75,000 ₪ להבטחת קיום התחייבותו לפקח על המשיב, וכן להבטחת קיום תנאי השחרור על ידי המשיב. בנוסף יפקיד המשיב ערבון כספי במזומן בסך של 15,000 ₪ להבטחת קיום תנאי השחרור.
- ה. ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב. על המשיב להפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט.
- ו. יפר המשיב תנאי מתנאי השחרור, יעצר לאלתר ויובא בפני שופט.

ניתנה והודעה היום י"ד תשרי תשע"ה, 08/10/2014 במעמד הנוכחים.

בנימין ארבל, סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העירבון הכספי יופקד עד ליום שישי בשעה 10:30. במידה ולא יופקד הסכום, יתייצב המשיב בבית המשפט בפני השופט התורן.

למרות האמור, ישוחרר המשיב כבר עתה ובתנאי שיתמלאו כל יתר התנאים.

מובהר בזאת למשיב כי אי הפקדה, תביא למעצרו המייד.

ניתנה והודעה היום י"ד תשרי תשע"ה, 08/10/2014 במעמד הנוכחים.

בנימין ארבל , סגן נשיא

מירב